

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216205523
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8216205523.9

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Y. Q., A.. XX.X.XXXX, W. C. XXX/XX, XXX XX W., zast. advokátom Mgr. Matúš Macko, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanej POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere číslo 800500801 zo dňa 31.8.2010 uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, bod 11. v znení: Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je n e p r i j a t e ľ n á.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 7.10.2016 uviedla, že so žalovanou ako veriteľom uzatvorila ako dlžník dňa 31.8.2010 zmluvu o úvere č. 800500801, predmetom ktorej bol úver v sume 1 000 Eur za poplatok 520 Eur, ktorý predstavuje 52%-né navýšenie, pričom celkovú sumu 1 520 Eur mala splatiť v 4 splátkach po 380 Eur. Na základe toho žalovanej vrátila 1 520 Eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že aj napriek tomu, že na predmetnej zmluve bol údaj o tom, že úver brala ako podnikateľ, pravda je taká, že ho brala pre osobnú potrebu. V tejto súvislosti poukázala na to, že bežná prax žalovanej spočívala v tom, že keď jej bolo známe, že dlžník má živnostenské oprávnenie, tak pripravila zmluvu s obchodným menom dlžníka, čo podľa žalobkyne predstavuje nekalú obchodnú prax. Podľa jej názoru žalovaná takýmto spôsobom diskriminovala osoby so živnostenským oprávneným a vyňala ich zo spotrebiteľskej ochrany. Tiež uviedla, že skutočnosť, že úver bol poskytnutý na podnikanie, má v danom prípade preukázať veriteľ. Žalobkyňa súčasne argumentovala tým, že poplatok vo výške 520 Eur je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 11 Všeobecných podmienok poskytnutie úveru). Podľa žalobkyne jej však žalovaná neposkytla plnenie za takýto poplatok, ktorý nebol individuálne dojednaný a svojou výškou a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyslovila názor, že ide o neprijateľné plnenie, keďže zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne plnenie ide. Tiež namietala vtesnanie uznania dlhu do všeobecných podmienok, ktoré podľa jej názoru nebolo takýmto spôsobom urobené slobodne, vážne a určito, pretože bolo vopred pripravené. Podľa jej názoru aj toto znenie predstavuje neprijateľnú podmienku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluvná podmienka, ktorú

žalovaná používa, bola vyhlásená za neprijateľnú vo viacerých konaniach na Krajskom súde v Prešove, napr. pod sp. zn. 1Co/2/2015, sp. zn. 4Co/52/2015 alebo v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co/50/2015.

2. V písomných podaniach žalobkyňa trvala na spotrebiteľskom charaktere uzatvorenej zmluvy a v tejto súvislosti poukázala aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tiež vyslovila, že žalovaná nepostupovala s náležitou starostlivosťou, keď sa uspokojila s vyplnenou formulárovou zmluvou, že úver sa poskytuje na podnikanie. V súvislosti so svojimi tvrdeniami sa odvolala aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/275/2016 zo dňa 28.2.2017 a predložila aj rozhodnutia Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie. Súdu predložila aj daňové priznania za zdaňovacie obdobie rokov 2010 a 2011. Súčasne dodala, že žalovaná jej prostredníctvom pána A. vnucovala ďalší a ďalší úver na prekrytie predošlého úveru. Uviedla, že prostriedky z poskytnutého úveru poskytla bratovi, pretože mu hrozilo, že príde o byt a tiež svojmu synovi na prácu v zahraničí. Trvala na tom, že úver si vzala ako spotrebiteľ pre osobnú potrebu.

3. K žalobe sa písomne vyjadrila žalovaná podaním doručeným súdu 21.10.2016. Vo vyjadrení argumentovala tým, že zmluvný vzťah medzi ňou a žalobkyňou bol ukončený dňa 10.2.2011 úplným splatením úveru, a preto nárok žalobkyne považuje za premlčaný. Tiež uviedla, že zmluvu o úvere uzavrela so žalobkyňou ako podnikateľkou podľa Obchodného zákonníka, pričom ide o absolútny obchod. Na podporu svojich tvrdení poukázala na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV vo veci sp. zn. 8C/22/2011 a sp. zn. 4C/26/2011. Žalovaná tiež uviedla, že žalobkyňa napáda poplatok ako taký. V tejto súvislosti by podľa nej mala žalobkyňa preukázať, že ide o odplatu, ktorá vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. Žalovaná trvala na tom, že nejde o zmluvu spotrebiteľskú, ale dodala, že ak by aj hypoteticky šlo o takúto zmluvu, z novelizovaného znenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 10.6.2013, by nebolo možné neprijateľnosť poplatku vyvodiť. V podaní doručenom súdu 23.8.2017 žalovaná uviedla, že skutočnosť, že žalobkyňa bol úver poskytnutý na podnikanie, potvrdila vlastnoručným podpisom a to, že tvrdí, že ho použila na osobnú potrebu, žalovaná považuje za účelové. Tiež dodala, že podľa judikatúry ESD sa za spotrebiteľa nepovažuje ani podnikateľ konajúci mimo rámca svojho podnikania (rozhodnutie ESD zo dňa 14.3.1991, vo veci 361/89 (Di Pinto). Okrem toho poukázala na to, že nie je podstatné, na aký účel žalobkyňa prostriedky z úveru použila, ale podstatné je to, že jej boli poskytnuté na účel podnikania, a preto nemôže ísť o spotrebiteľský úver. Súčasne poukázala aj na svoju dobrú vieru, s ktorou vstupovala do zmluvného vzťahu so žalobkyňou, ktorej bol podľa nej úver poskytnutý na podnikanie. Tiež poukázala na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. P/0355/01/2012, ktorým bolo konanie zastavené, pretože „nebol preukázaný spotrebiteľský charakter zmluvy, ktorej všeobecné podmienky boli predmetom kontroly“. Žalovaná vyslovila aj názor, že nemôže niesť zodpovednosť za to, na aký účel klient použije poskytnuté finančné prostriedky. Na základe toho žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne trval na podanej žalobe a uviedol, že finančné prostriedky získané na základe zmluvy o úvere použila žalobkyňa pre osobnú potrebu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 20Co/295/2014, kde krajský súd judikoval, že spotrebiteľ má právo na to, aby jeho postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky. Právny zástupca uviedol, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, pretože žalovaná predložila žalobkyňi zmluvu, kde do kolónky bolo vyplnené, že ide o úver poskytnutý na podnikanie, hoci žalobkyňa ho brala pre osobnú potrebu. Podľa neho tak žalovaná činila, aby znemožnila žalobkyňi domáhať sa ochrany jej spotrebiteľských práv. Okrem toho poukázal aj na daňové priznania žalobkyne za roky 2010 a 2011 a na to, že v riadku úvery nie je uvedený žiaden údaj. Ak sú uvedené sumy v kolónkach záväzky, nevedel sa k tomu vyjadriť, ale dodal, že ak by to boli úvery, boli by zaznamenané pri tejto položke, teda položke úvery. Na základe toho navrhol žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a žalobkyňi priznať nárok na náhradu trov konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu: zmluva o úvere zo dňa 31.8.2010, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, písomné vyjadrenia žalobkyne a žalovanej, Daňové priznania týkajúce sa žalobkyne za zdaňovacie obdobia rokov 2010 a 2011, Oznámenie Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov (prevzaté zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/14/2018 týkajúceho sa tých istých strán sporu) zo dňa 11.7.2018, prednes právneho zástupcu žalobkyne, výpis zo

živnostenského registra týkajúci sa žalobkyne, rozhodnutia všeobecných súdov týkajúce sa obdobných konaní, ako aj rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie týkajúce sa žalovanej.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa ako dlžníka a žalovaná ako veriteľ uzavreli dňa 31.8.2010 Zmluvu o úvere, v ktorej sú pri dlžníkovi uvedené tieto údaje: M. Q. - X. M., IČO: 43 872 913, C. XX, Bardejov. Výška úveru bola 1 000 Eur a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť poplatok v sume 520 Eur, a teda žalovanej mala celkovo vrátiť sumu 1 520 Eur. Z prehľadu uzatvorených zmlúv, ktoré žalobkyňa ako dlžník uzavrela so žalovanou ako veriteľom vyplýva, že ich uzatvorila celkovo 8.

7. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvného vzťahu, výška poskytnutého úveru, či úhrada žalobkyne v prospech žalovanej. Medzi stranami bolo sporné právne postavenie žalobkyne pri uzavretí tejto zmluvy, keď táto tvrdila, že zmluvu uzatvárala v pozícii spotrebiteľa, čo popierala žalovaná. Žalovaná taktiež namietala, že vzhľadom k nepoužívaniu označenej zmluvnej podmienky je určenie jej neprijateľnosti nepotrebné a navyše voči uvedenému nároku žalobkyne vzniesla námietku premlčania.

8. Podľa bodu 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

9. Z listu (č. I. 56), ktorý predložil právny zástupca žalobkyne a v ktorom žalobkyňa oslovila pani P., aby jej pomohla s problémom, vyplýva, že žalobkyňa si úver vzala v čase, keď bola v ťažkej životnej situácii a dôverovala pánovi Novákovi. Podľa jej vyjadrenia ju zavádzal a každú ďalšiu pôžičku prekryval ďalšou až sa z toho stal začarovaný kruh. Žalobkyňa v tomto liste uviedla, že peniaze z poskytnutého úveru použila v prospech svojho brata, pretože mu hrozilo, že príde o byt. Zvyšné peniaze odovzdala synovi, keď odchádzal do zahraničia.

10. Podľa daňového priznania žalobkyne za zdaňovacie obdobie roku 2010, konkrétne z Výkazu o majetku a záväzkoch, je v riadku 17 - Záväzky (za bezprostredne predchádzajúce účtovné obdobie) údaj 1 055 Eur. Riadok 18 - Úvery neobsahuje žiaden údaj.

11. Podľa daňového priznania žalobkyne za zdaňovacie obdobie roku 2011, konkrétne z Výkazu o majetku a záväzkoch, je v riadku 17 - Záväzky (za bezprostredne predchádzajúce účtovné obdobie) údaj 873 Eur. Riadok 18 - Úvery neobsahuje žiaden údaj.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného k 31.8.2010 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 31.8.2010 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného k 31.8.2010 Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného k 31.8.2010 V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 250/2007 Z. z. (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Krajský súd v rozsudku sp. zn. 20Co/275/2016 zo dňa 28.2.2017 judikoval: „Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. ... Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobcu. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky žalovaného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Za daného stavu je dôvodné žalobcovi priznať postavenie spotrebiteľa.“

19. Súd jednoznačne zastáva názor, že Zmluva o úvere č. 800500562 zo dňa 31.8.2010 uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom spĺňa charakteristiku prezentovanú odvolacím súdom uvedenú v bode 18. odôvodnenia tohto rozsudku.

20. Súd mal v tomto spore za preukázané, že predmetnú zmluvu o úvere uzatvorila žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. O tom svedčí obsah žaloby, ako aj jej podanie adresované p. P. nachádzajúce sa na č. I. 56 spisu. Žalobkyňa tvrdila, že zmluvu o úvere uzatvorila z dôvodu, že finančné prostriedky potrebovala pre osobnú potrebu, pre svojho brata a syna. Jeden úver poskytnutý žalovanou prekryvala ďalším, až sa dostala do začarovaného kruhu. Súd v tejto súvislosti nepovažoval za významné vypočúť žalobkyňu k týmto okolnostiam alebo ako svedka pána A.O., ktorý za žalovanú uzatvoril so žalobkyňou zmluvu. Všetky potrebné dôkazy boli predložené v listinnej podobe a navyše o tom, že žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovanou ako spotrebiteľ, bez ohľadu na to, že v zmluve bolo uvedené jej IČO, dokazujú aj daňové doklady. Tieto daňové doklady za obdobie rokov 2010 a 2011 neobsahujú údaj o povinnosti žalobkyne ako podnikateľky vrátiť žalovanej úver. Taktiež z Oznámenia Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov, ktorý si súd v zmysle § 295 CSP zabezpečil zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/14/2018 zo dňa 11.7.2018 vyplýva, že kontrolou predloženej účtovnej evidencie bolo zistené, že v knihe záväzkov za obdobie od roku 2008 do roku 2011 sa záväzkov žalobkyne voči žalovanej nenachádza. V peňažnom denníku za účtované obdobie od 5.1.2011 do 31.12.2011 neboli zistené žiadne úhrady v prospech žalovanej. Ak by žalobkyňa bola uzavrela uvedenú zmluvu ako podnikateľ (čo tvrdí žalovaná), jej plnenia v prospech žalovanej by správca dane určite zaznamenal, keďže kontroloval obdobie od 5.1.2011 do konca roka 2011 a samotná žalovaná uviedla, že zmluva bola ukončená 10.2.2011 uhradením celkovej sumy. Aj toto zistenie v spojení s ďalšími dôkazmi (vyjadrenie žalobkyne, daňové priznania a všeobecne známe praktiky žalovanej pri uzatváraní zmlúv) dopĺňa presvedčenie súdu o spotrebiteľskom charaktere Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom dňa 31.8.2010.

21. Súd je názoru, že zmluvné dojednanie je v hrubom rozpore so záujmom spotrebiteľa, keďže z bodu 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nie je zrejmé, akú výšku poplatku uznávacím prejavom žalobcu dlžník uznáva. Uznanie dlhu nie je určitým spôsobom špecifikované. Navyše nejde o individuálne zmluvné dojednanie, čo znamená, že žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť znenie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Ide teda o neplatné zmluvné dojednanie, ktoré predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

22. Pokiaľ ide o požadovanie úhrady v podobe administratívneho poplatku, v tomto smere súd poukazuje na to, že žalovaná ako veriteľ požadovala od žalobkyne ako dlžníka splnenie finančnej povinnosti za plnenie, ktoré jej z materiálneho hľadiska nebolo dodané, nebolo pre ňu osožné a nebolo ani v jej záujme. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž potrebné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a aby to bolo v jeho záujme. Z tohto dôvodu celá odplata za úver sa javí ako neprijateľná (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014).

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobkyňa mala za poskytnutý úver vo výške 1 000 Eur zaplatiť žalovanej spolu 1 520 Eur. Z toho 2/3 z poplatku 520 Eur predstavovali náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a zvyšná 1/3 poplatku predstavovala dohodnutý úrok. Je nepochybné, že zaplatenie administratívneho poplatku v sume 346,66 Eur, čo je 34,66 % z poskytnutého úveru vo výške 1 000 Eur nebolo v žiadnom prípade v prospech žalobkyne ako spotrebiteľa.

24. Na základe toho súd vo výroku rozsudku v súlade s § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako vyplýva z bodu I. výroku tohto rozsudku.

25. Pokiaľ v priebehu sporu vyvstala pochybnosť o existencii naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, súd uvádza, že ten je daný priamo v § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a vyplýva aj z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/26/2016 zo dňa 28.2.2017).

26. Žalovaná argumentovala aj tým, že v súčasnosti sa už namietaná zmluvná podmienka nepoužíva a že nie je dôvod na vyslovenie jej neprijateľnosti. V súvislosti s uvedeným vzniesla aj námietku premĺčania, keďže ako uviedla, zmluvný vzťah so žalobkyňou bol v tomto prípade ukončený dňa 10.2.2011, a to uhradením zmluvy o úvere. V tejto súvislosti súd konštatuje, že právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky patrí medzi základné práva spotrebiteľa (§ 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa) a súd je povinný neprijateľnosť zmluvnej podmienky skúmať v každom jednotlivom prípade zvlášť, pričom rozhodnutie prijaté pri aplikácii § 298 Civilného sporového poriadku je záväzné inter partes a ak sú dané predpoklady, súd neprijateľnosť zmluvnej podmienky vysloví, a to bez ohľadu na to, či taká neprijateľnosť už bola judikovaná iným súdom. Právna úprava nestanovuje žiadnu lehotu, v rámci ktorej môže spotrebiteľ uplatniť svoj nárok a na súde sa domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Z tohto pohľadu inštitút premĺčania nemožno uplatniť. Ak by aj súd takúto možnosť krajne pripustil (a to už súd uvádza len na dokreslenie svojho názoru), uplatnenie námietky premĺčania zo strany žalovanej by považoval za rozporné s dobrými mravmi, a to aj s poukazom na to, že bola vznesená dodávateľom v neprospech slabšej strany sporu - spotrebiteľa, pričom v prípade takého podnikateľa ako žalovaná, ktorá bola vo viacerých súdnych konaniach upozornená na nekalé obchodné praktiky, ide o zjavné zneužitie práva (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolať, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.